

ALEM KORKUT

Oko crte / About the Line

CIKLUS JEDAN NA JEDAN / ONE ON ONE CYCLE

-

Galerija umjetnina, Ulica kralja Tomislava 15, Split / Croatia

20. prosinca 2012. - 20. siječnja 2013. / 20 December 2012 - 20 January 2013

OKO CRTE

“Pomislite, vi niste samo slijepi, vi ste skoro mrtvi. Linija, božanstvena crta, vladarica svijeta, pobjegla je od vas zauvijek. Vi i ja hodamo po vrtu čarolija, po neopisivoj finskoj šumi. Do našeg posljednjeg časa mi nećemo upoznati ništa ljepšeg. I eto, vi ne vidite zaleđene i ružičaste krajeve vodopada, ondje, pokraj rijeke. Žalosna vrba, nagnuta je nad vodopadom - vi ne vidite njenu japansku rezbariju. Crna debla borova posuta su snijegom. Zrnasti bljesak pršti u snijegu. On počinje mrtvom linijom, koja se stisnula uz drvo i na površini valovitom, kao linija Leonardova, ovjenčan je odrazom plamtećih oblaka. A svilena čarapa freken Kirsti i linija njene već zrele noge? Kupite naočale, Aleksandre Fjodoroviču, preklinjem vas...”

Isak Babelj, *Linija i boja*

Maršal Kerenski bio je tvrdoglav. ‘Ne trošite barut’, odgovorio je, ‘pola rublje za naočale, to je jedinih pola rublje koje ću sačuvati. Što će mi linije kad imam boje, cijeli je svijet za mene divovski teatar u kojem sam ja jedini gledatelj bez dogleda.’¹

Danas je taj teatar sto godina stariji, predstava traje nesmanjenom žestinom, no u publici nema više nikoga tko bi je mogao promatrati bez dogleda. Dapače, cijeli je svijet pod neprestanom prismotrom bezbrojnih teleobjektiva, oni prodiru kroz zidove, svi zajedno bespomoćno svjedočimo svemu što se događa, uživo, u istom trenutku. Kao pod povećalom zavirujemo u pore događaja, jašemo na vrhovima projektila, gubimo se u složenoj mreži putanja globalne trigonometrije što je i dalje nesmiljeno iscrtavamo.

A kad se priđe još malo bliže, globalnog doživljaja nestaje, vidljivi postaju elementi od kojih je sastavljen. Kao što nestaje i boje na fotografiji u boji kad je se pogleda pod tiskarskim povećalom - vidi se tek određeni suodnos četiri osnovna oblika crno-bijela rastera. U zaustavljenom trenutku ti oblici, zauzimajući određeni položaj, proizvode sliku. Zamislimo li primjenu istog takvog načela na promatranje slike u pokretu, taj će pokret biti vrlo usporen, do te

mjere da ćemo vidjeti kako oblici, pomičući se, za sobom ostavljaju trag svoga oblička. Taj zamišljaj, ili pretpostavka, može poslužiti umjesto naočala (ili pak kakvog simboličkog mikroskopa) pomoću kojih poniremo u suštinu (ili s one strane) ispostavljenog, jasno vidljivog, svakodnevnog. Razgrađujući osnovnu sliku na njene strukturalne čestice, nailazimo na ornament koji istodobno i plaši i fascinira svojom složenošću, a nalazi se u korijenu svih zbivanja.

Trag kojeg za sobom ostavljaju čestice više nije trigonometrijski jer putanju njihova kretanja uvelike određuje apstraktna uloga slučaja. Naravno, ono što mi proglašavamo slučajem, budući su nam zakonitosti te uvjetovanosti i dalje nedostupne.

Trodimenzionalnu grafičku interpretaciju te ‘nedostupnosti’ Alem Korkut predlaže svojim *Strojem za demokratizaciju crteža*. Tim je strojem ipak donekle moguće i upravljati, kao što i kontrolu nad vlastitim putanjama ipak donekle imamo. Crtež učinjen tim strojem može imati poglavito vodoravne ili pak okomite linije, može biti i u boji, ovisno koliko imamo flomastera na raspolaganju. Dakle, komande su vrlo formalne, no sadržaj crteža je nemoguće programirati. Kao što je i sadržaj crteža kojeg svojim kretanjem i postupcima s vremenom iscrtavamo teško moguće unaprijed pretpostaviti a kamoli programirati.

Uostalom, crtež ovdje i jest prisutan tek kao posljedica onoga što je u prvom planu, a to je crta. U proizvodnji crte Korkut se služi raznim netipičnim sredstvima (izbjegavajući onaj uobičajeni) i time formatira kontekst izloženih radova. Ti radovi postaju dijelovi serije koja, koliko god bila uokvirena crtom kao finalnim ishodom, nije njome i tematski određena, nego je ta proizvodnja tek izabrana platforma pogodna za autorov iskaz ili komentar potpuno različitih dimenzija života, od posve intimnih (*Živci*) do posve globalnih (*Pračke*).

Nije, dakle, jedan događaj, osjećaj ili iskustvo središnja točka Korkutove autorske namjere, niti je to pronalazak novog izuma kroz čiju je optiku moguće promatrati različite motive, nego je namjera putem raznih oblika proizvodnje osnovnog vizualnog elementa metaforički prispodobiti elementarne dimenzije pojedinca i društva. Bitnu ulogu u toj namjeri svakako ima i istraživanje izražajnih mogućnosti koje, bez obzira kojim se medijem koristile, i dalje ostaju u

¹ Naočale na koje je vrhovni komandant ruske armije odbio potrošiti pola rublje, narodu je na oči stavio Trocki, popevši se na pozornicu odmah iza njega, govoreći glasom koji nije ostavljao nikakve nade.

okviru temeljno kiparskog jezika. Jer dojma sam da je upravo iznalaženje novog funkcionalnog oblikovnog sredstva glavni pokretač Korkutova djelovanja. Kojem se onda, ustanovljenom, iz maglovite primisli u prvi plan probija i mogućnost ili preciznost simboličke prispodobe.

U ovom je slučaju to funkcionalno oblikovno sredstvo proizvodnja crte. I sada, umjesto da se (u kontekstu kiparske izložbe) izloži tiskarski stroj kao uobičajena ilustracija neručne grafičke proizvodnje, umjesto njega (uz spomenuti *Stroj za demokratizaciju crteža*) tu ulogu preuzimaju ptice, pračke, žice, kuglice što vibriraju i naslage papira (sve zajedno vršeći funkciju demokratizacije crteža). Između ostalog, ispada da su crte ili crteži, u ovom slučaju, iz temeljno grafičkih elemenata promovirane (ili degradirane) u sadržaj kiparske istrage. Gdje tek formalno preuzimaju glavne uloge, zapravo se nalazeći u službi predstavljanja cijelog ciklusa te proizvodnje. Jer izvješeni su crteži tek dokaz o postojanju i informacija o načinu procesa.

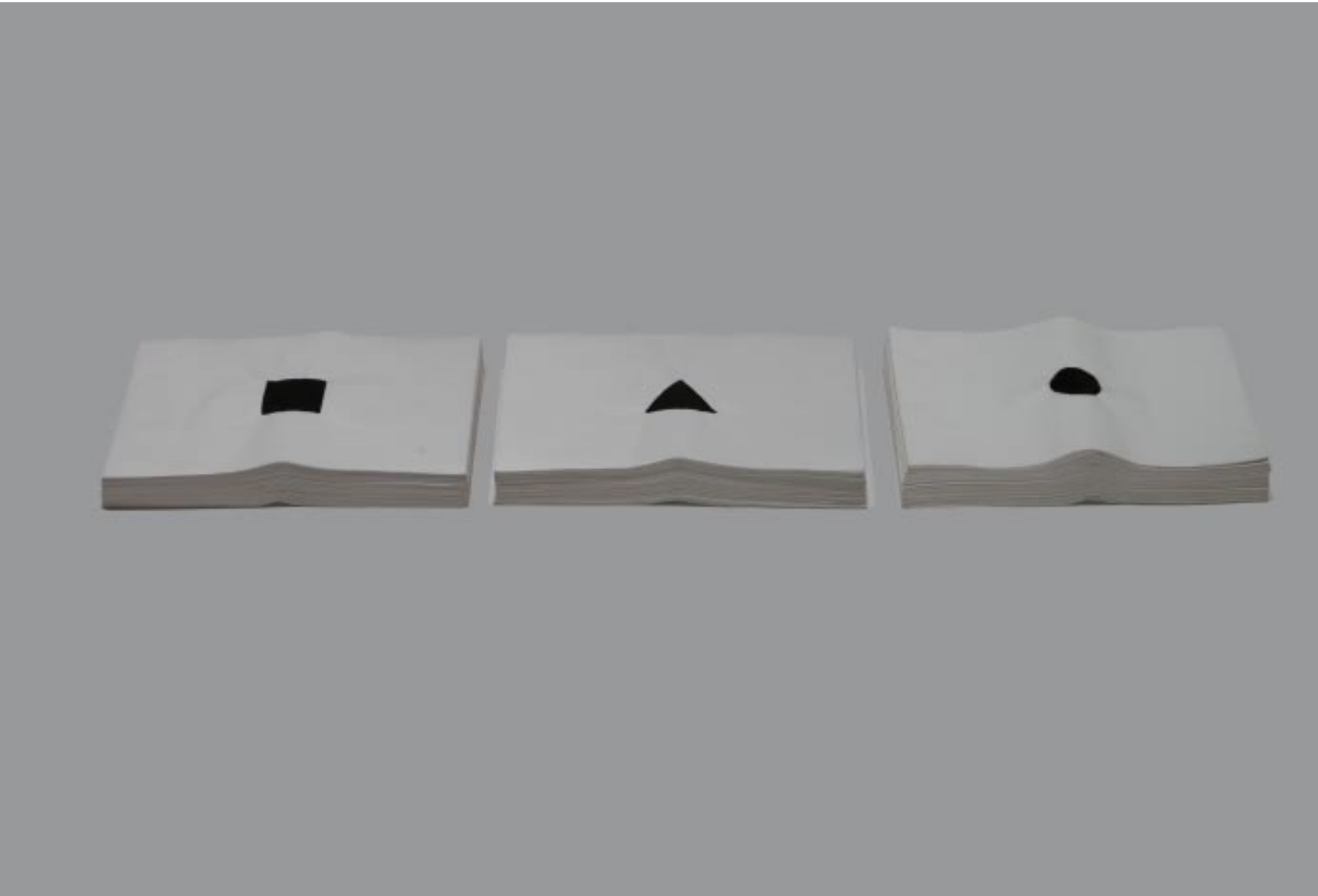
S time da bavljenje crtom nužno ne znači kako isključivo autor predlaže alternativni, odnosno trodimenzionalni, kontekst njene proizvodnje jer ponekad tek svjedoči tom postupku i bilježi ga. Poigrava se i s pretpostavkom crteža što bi ga u kratkim zatamnjenjima bivša slika, zahvaljujući optičkom efektu, našim očima trebala sugerirati. Zatim nekontroliranom nastanku crte suprotstavlja ravne linije što vrlo nedvosmisleno ilustriraju izloženost svim mogućim dnevno-političkim i medijskim zastrašivanjima u cilju proizvodnje opsadnog stanja u našim svijestima, koje su kao takve tada pogodniji materijal za manipulaciju dežurnih zaštitnika.

Crna prizma, crni valjak i crni kvadar jedini je rad koji kronološki (pa čak i formativno) ne pripada ovom ciklusu (nastao pred dvadesetak godina i ima formu 'klasičnije' skulpture), a moglo bi ga se usporediti s poznatim Exuperijevim crtežom zmije koja je pojela slona pa izgleda kao šešir s velikim obodom. Tri stupca pravilno složenih tankih papira (valjda po nekoliko stotina u svakome) zadebljana su u sredini, na mjestu gdje su na svakom papiru crnim tušem nacrtani trokut, krug i kvadrat. Gledajući iz profila svaki pojedini list papira, vidimo crtu što je gotovo nevidljivo promijenjena nanosom boje. Njihova množina čini već vrlo vidljivo zadebljanje. Ponovo je, dakle, prisutan nekakav proces koji, istina, nije doveo do proizvodnje crte,

jer izložak je trodimenzionalan, ali upućuje na tanku crnu liniju od koje je ta 'skulptura' izgrađena.

Bijeli geometrijski luna park što pozdravlja, poziva na ples, priređuje akrobacije, dahće od uzbuđenja, kako sam označio Korkutovu prošlu izložbu pod imenom 'Slabost, snaga', prepustio je mjesto parku koji nije više toliko zabavne prirode. Istina, zadržao je kinetiku i zaigranost, pa čak i komadić geometrije, no postao je crno-bijeli. Istina, crno je tek crta, no ona svojim brojnim izvlačenjima često postaje mrlja, a ta mrlja, koliko god bila proizvedena duhovitim i inovativnim alatom, ipak u sebi nosi i naznaku ne prijetnje, ne opasnosti od pucanja postojećeg, nego prisustva nevidljive, pozadinske strukture. A zavirivanje u tu strukturu na koju ne možemo utjecati, nego je eventualno tek biti svjesni, koja posjeduje vlastitu a nama nepoznatu logiku i mehanizme, koja je moguće i posve determinirana nekom tko zna kakvom upravljačkom kutijom, prestaje biti zabavno i postaje ozbiljno.

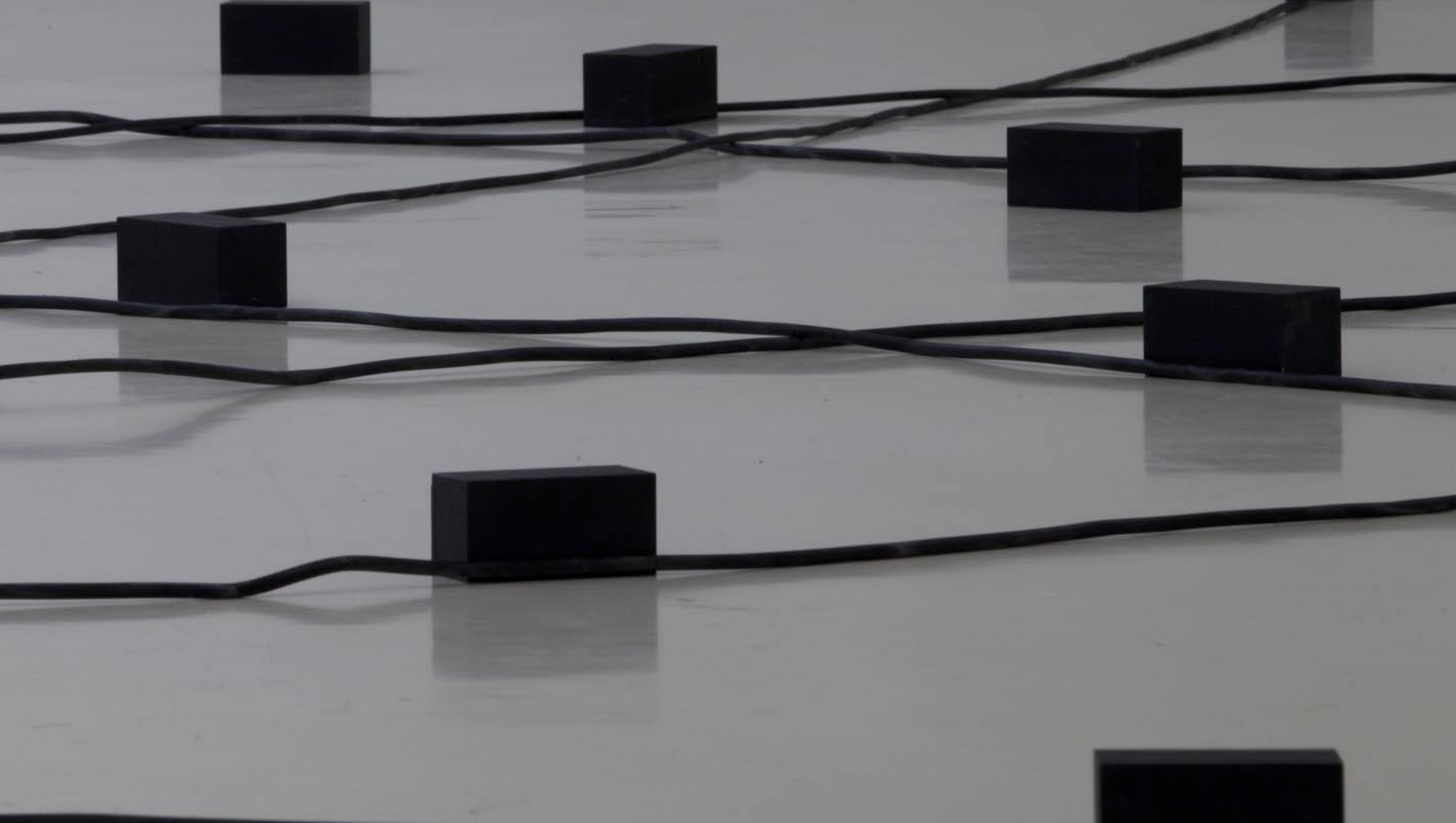
Boris Greiner

Crni valjak, crni kvadar, crna prizma, 2002.
Black cylinder, black cuboid, black prism, 2002

Živci, 2010.
Nerves, 2010

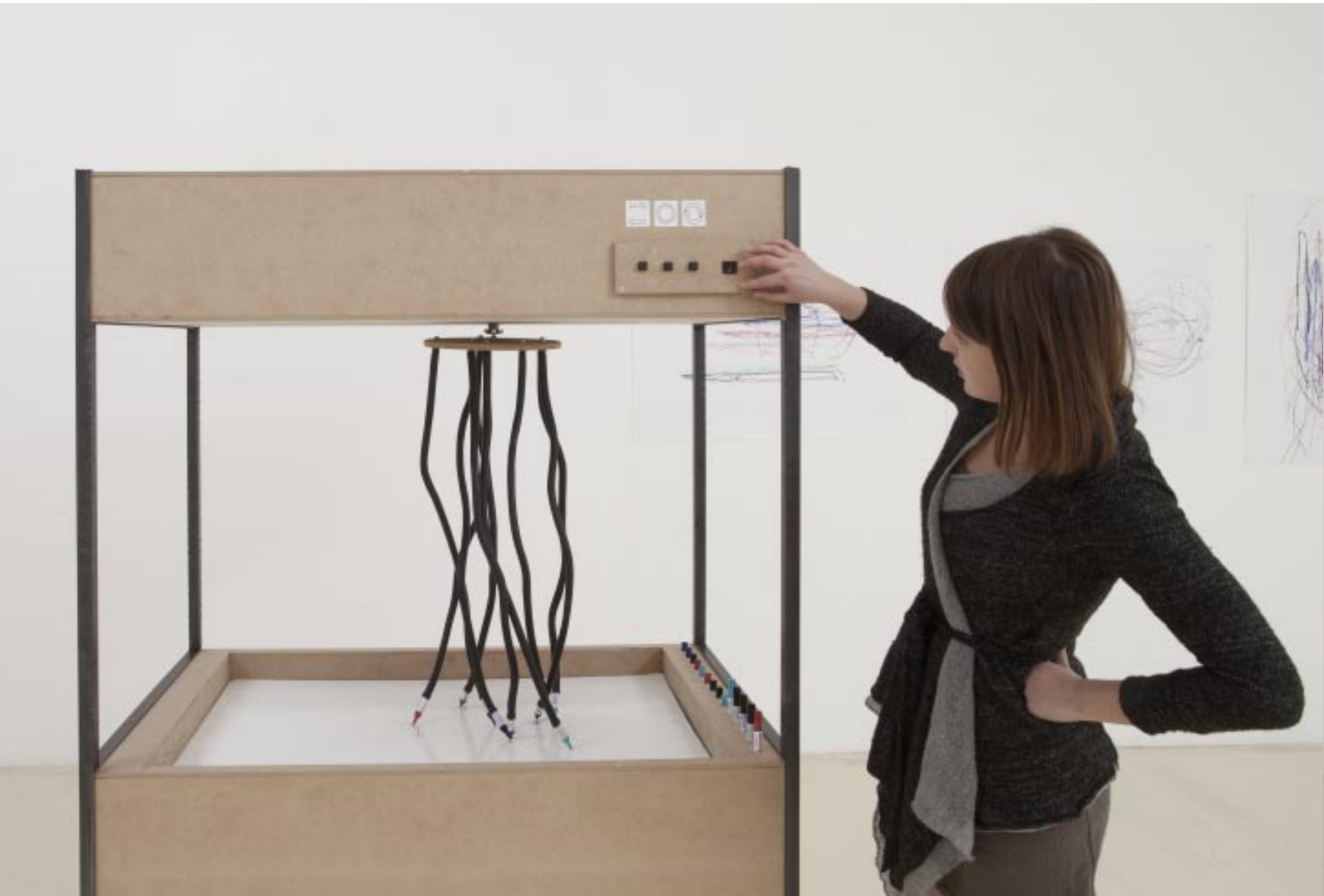
2012., 2012.
2012, 2012

2012., 2012.
2012, 2012

Stroj Z.D.C., 2012.
Machine FDD, 2012

Stroj Z.D.C., 2012.
Machine FDD, 2012

Stroj Z.D.C., 2012.
Machine FDD, 2012

Vibrocrteži, 2008.
Vibradrawings, 2008

24.10.2008, 19
K. K. K.

>
Ptice, 2012.
Birds, 2012

ABOUT THE LINE

“Just think, you’re not merely blind, you’re practically dead! Line, that divine trait, mistress of the world, eternally escapes you. Here we are, you and I, walking about in this magic garden, the Finnish forest that almost baffles description. All our lives we shall never see anything more beautiful. And you can’t see the pink edges of the frozen waterfall, over by the stream! You are blind to the Japanese chiseling of the weeping willow leaning over the waterfall. The red trunks of the pines are covered by snow in which a thousand sparks are gleaming. The snow, shapeless when it fell, has draped itself along the branches, lying on their surfaces that undulate like a line drawn by Leonardo. In the snow flaming clouds are reflected. And think what you’d have to say about Froken Kirsti’s silk stockings, about the line of her leg, that lovely line! I beseech you, Alexander Fyodorovich, buy a pair of glasses!”

Isaac Babel, *Line and Color*

Marshall Kerensky was stubborn: “Don’t waste your time,” he answered. “Forty kopecks for spectacles are the only forty kopecks I’ve no wish to squander. . . . What do I need line for, when I have color? To me the whole universe is a gigantic theater, and I am the only member of the audience who hasn’t glued opera glasses to his eyes.”^{*1}

Today this theatre is a hundred years older, and the show goes on as energetically as ever, but there is nobody in the audience who could watch it without opera glasses. Quite on the contrary: the whole world is under the permanent surveillance of countless telephoto lenses. They penetrate the walls, and we all together helplessly witness everything that is going on, watching it live, in that very moment. As if with a magnifying glass, we peep into the pores of events, riding on the top of projectiles, losing ourselves in the complex network of trajectories in a global trigonometry, which we keep drawing up relentlessly.

¹ Glasses that the commander-in-chief of the Russian army refused to spend forty kopecks on were then placed before the eyes of the people by Trotsky, who climbed the stage right after Kerensky and spoke in tones that left no room for hope.

And if one comes even a little closer, the global happening disappears, and what emerges before us are the elements that it consists of. Just like the color disappears on photographs if viewed under the printer’s magnifying glass - the only thing seen is a sort of correlation between the four main forms of the black-and-white raster. In a suspended moment, these forms take on a certain position and produce an image. If we imagine applying the same principle to a moving image, the movement will be slowed down greatly, to such an extent that we will see how the moving forms leave behind a trace of their shape behind them. That idea or supposition can function like a pair of glasses (or some sort of a symbolic microscope) by means of which we can penetrate into the essence (or beyond) the manifest, the clearly visible, and the everyday, analyzing the main image into its structural particles and ending up with an ornament that frightens, but also fascinates us with its complexity, and is at the root of all events.

The trace that the particles are leaving behind is no longer trigonometric, since the trajectory of their movement is largely determined by the abstract doings of accident. Or rather, what we call accident, since the rules of that determination remain inaccessible to us.

Alem Korkut has offered a three-dimensional graphic interpretation of that “inaccessibility” in his *Machine for the Democratization of Drawing*. This machine is to some extent operable, just as we do have some degree of control over our own trajectories. A drawing produced with the help of this machine can have mainly horizontal or mainly vertical lines, it can also be colored, depending on the number of marker pens at our disposal, which means that the commands are very formal and the content of the drawing cannot be programmed. Just as we can hardly predict, let alone program the content of the drawing that we gradually generate with our movement and our doings.

After all, the drawing is here only as a result of what is in the foreground, namely the line. While generating the line, Korkut uses various untypical methods (avoiding the usual one), thus formatting the context of the exhibited artworks. These artworks thus become part of a series that, even though framed by the line as the final outcome, is not thematically determined by it; its production is merely the chosen platform suitable for the artist’s expression, or a

comment on the very various dimensions of life, from utterly intimate (*Nerves*) to utterly global ones (*Slings*).

Thus it is not a single event, emotion, or experience that is in the focus of Korkut's artistic intent, nor is it to discover a new device, by means of which it would be possible to see various motifs; his intent is to use various forms of production of the basic visual element in order to represent metaphorically the elementary dimensions of the individual and the society. An essential role in that intent is certainly played by the exploration of the possibilities of expression which, regardless of the medium they use, still remain within the framework of the basic sculptural language. For I have the impression that it is precisely the invention of new and functional artistic tools that is the principal *spiritus movens* of Korkut's activity. Which then, once established, draws into the foreground the foggy idea of the possibility or accuracy of symbolic representation.

In this case, that new and functional artistic tool is the production of the line. And then, instead of exhibiting (in the context of a sculpture exhibition) the printing machine as the usual illustration of non-manual graphic production, instead of that (along with the aforementioned *Machine for the Democratization of Drawing*), its role has been taken by birds, slings, wires, vibrating balls, and multiple layers of paper (all together performing the function of the democratization of drawing). Among other things, it turns out that the lines or drawings have in this case been promoted (or degraded) from basically graphic elements into a target of sculptural exploration. There they take on the leading roles only formally, actually serving to represent the entire cycle of production. For the exhibited drawings are only a proof of existence and a piece of information on the production method.

Nevertheless, dealing with the line does not necessarily mean that the artist is the only one to suggest an alternative, three-dimensional context of its production, since sometimes he only witnesses the procedure and documents it. It also plays with the proposal of a drawing that the previous image should suggest to our eyes during the brief fadeouts resulting from an optical effect. Then it contrasts the uncontrolled emergence of a line with straight lines that quite undoubtedly illustrate an exposure to all possible daily political intimidations through the media,

whose goal is to create the feeling of being under a siege in our minds, in order to make them more pliable as a material for being manipulated by the protectors in charge.

Black Prism, Black Cylinder, and Black Cuboid is the only artwork that does not belong to this cycle chronologically, or even formatively (it was made some twenty years ago and has the form of a rather "classical" sculpture). It may be compared to Saint-Exupéry's famous drawing of a snake that has eaten an elephant, because of which it looks like a wide-brimmed hat. The three columns of evenly arranged, thin sheets of paper (there must be several hundreds of them in each of the columns) are somewhat thicker in the middle, where a triangle, a circle, and a square have been drawn on each single sheet. Looking at each individual sheet from the side, one can see a line that has been almost invisibly altered through the layers of ink. It is the multitude of sheets that produces the very visible thickening. Therefore, some kind of process is present here again, and although it has not resulted in the production of a line, since the exhibit is three-dimensional, it points to the thin black line that the "sculpture" has been built of.

A white geometric amusement park that greets you, invites you to dance, performs acrobatics, pants in excitement - as I have described Korkut's last exhibition, with the title "Weakness, Strength" - has ceded its place to a park that is not really amusing in itself. To be sure, it has preserved the kinetics and the playfulness, and even a touch of geometry, but it has become black and white. The blackness is in the line alone, but its numerous repetitions often turn it into a stain, and that stain, although produced by means of a witty and innovative tool, still carries a premonition - not of a threat, or a danger of breaking up the existing, but of the presence of an invisible, background structure. And peeping into that structure, which we cannot influence, but can at most become aware of, which has its own logic and mechanisms, unknown to us, and may be entirely determined by a who-knows-what sort of control box, ceases to be amusing and becomes a serious matter.

Boris Greiner

Izloženi radovi / Exhibited artworks

1. **Crni valjak, crni kvadar, crna prizma / Black cylinder, black cuboid, black prism**
2002.
tuš / papir / ink / paper
promjenjive dimenzije / variable dimensions
2. **Vibrocrtēži / Vibradrawings**
2008.
DVD video / tuš / papir / DVD video / ink / paper
promjenjive dimenzije / variable dimensions
3. **Živci / Nerves**
2010.
kombinirana tehnika (PU, željezne opruge, elektroničke i mehaničke komponente, MDF) / mixed media (polyurethane, iron springs, electronic and mechanic components, MDF)
promjenjive dimenzije / variable dimensions
vl. Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb / coll Museum of Contemporary Art Zagreb
4. **2012. / 2012**
2011.- 2012.
drvo, guma, koža, željezo / wood, rubber, leather, iron
promjenjive dimenzije / variable dimensions
5. **Stroj Z.D.C. / Machine FDD**
2012.
kombinirana tehnika (MDF, PU, flomasteri, papir, elektroničke i mehaničke komponente) / mixed media (MDF, PU, markers, paper, electronic and mechanic components)
promjenjive dimenzije / variable dimensions
6. **Ptice / Birds**
2012.
DVD video loop, triptih / DVD video loop, tryptich

Životopis / Biography

Alem Korkut rođen je 1970. u Travniku. Od 1991.- 1992. studirao je na Akademiji likovnih umjetnosti u Sarajevu. 1992. godine upisuje studij kiparstva na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. 1997. diplomira u klasi prof. Šime Vulasa. Član HDLU-a od 1998. godine. Član HZSU-a od 1998. do 2007. godine. Od 2007. radi na Akademiji likovnih umjetnosti, trenutno u statusu izvanrednog profesora.

Alem Korkut was born in 1970 in Travnik. From 1991 to 1992 he studied at the Academy of Fine Arts in Sarajevo. In 1992 he enrolled on the Sculpture Department of the Academy of Fine Arts in Zagreb. He graduated in 1997 from the class of prof. Šime Vulas. Since 1998 he has been a member of the Croatian Association of Artists. From 1998 to 2007 he was a member of Croatian Freelance Artists’ Association. Since 2007 he has been working at the Academy of Fine Arts in Zagreb, currently as an Associate Professor.

Kontakt / Contact

studio: Žitnjak 53 , 10 000 Zagreb
e-mail: alemkork@gmail.com

Samostalne izložbe / Solo exhibitions

- 2012. 2012, prostor Greta, Zagreb
2012, Lazareti, Dubrovnik
Slabost, snaga, Galerija Waldinger ,Osijek
Gradska galerija, Bihać
Collegium Artisticum, Sarajevo
- 2011. Slabost, snaga, Gliptoteka HAZU, Zagreb
- 2010. Slabost, snaga, MMC Luka, galerija Anex, Pula
- 2009. Četiri rijeke, Galerija AŽ, Zagreb
- 2008. Sitnice, Galerija AŽ, Zagreb
Crteži i objekti, Galerija S, Koprivnica
- 2007. Radovi 2003.-2007., Galerija Knežev dvor, Rab
Voda, Galerija Kortil, Rijeka
- 2006. More, more, more..., Galerija Alvona, Labin
Voda, 12R37, Komiža
Plima, Galerija Zilik, Karlovac
- 2005. Kiša, Galerija Balen, Slavonski brod
ego-trip:IZBOR, Kolonie Wedding, galerija GAD, Berlin
Reljefi, Galerija Zona, Zagreb
More, Galerija umjetnina, Split

- 2004. ego-trip:GARDEROBA, MMC Kuglana2, Koprivnica
ego-trip:RETROSPEKTIVA, Galerija Kazamat, Osijek
- 2003. ego-trip: KRUG, Galerija PM, Dom HDLU, Zagreb
- 2001. Metafisis, Salon Galerije A. Augustinčića, Klanjec
- 2000. Studio Galerije Karas, Zagreb
Galerija Mala pučkog otvorenog učilišta, Poreč
Galerija Sv. Krševan , Šibenik
- 1999. Galerija SC, Zagreb (s I. Pegan i N. Bilićem)
- 1998. Iz života biljaka , Galerija Nova, Zagreb
Galerija grada Krapine, Krapina (s N. Bilićem)
- 1996. MGC-Galerija Lotrščak, Zagreb
Galerija Miroslav Kraljević, Zagreb (s I. Franke i H. Dukezom)

Skupne izložbe (izbor) / Group exhibitions (selection)

- 2012. re: Referendum, Stara vijećnica, Split
11. triennale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
V. zagorski likovni salon, Galerija grada Krapine, Krapina
Tu smo 3, MSUI (konceptcija M. Lučić), Stara tiskara, Pula
- 2011. T-HT nagrada@msu, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
Suvremeno hrvatsko kiparstvo, Mađarska nacionalna galerija, Budimpešta
Od kipa do ispovjedi, autoportret-autobiografija (konceptcija I.Š. Banov), Klovićevi dvori, Zagreb
Skulptura u kamenu u Hrvatskoj 1911.-2011 (konceptcija D. Vujčić), Gliptoteka HAZU, Zagreb
Odjeća kao simbol identiteta (konceptcija I. Hošić), Gradska galerija, Bihać, BiH
Umjetnost i hrana, Atelijeri Žitnjak, Zagreb
Finalisti, Lauba, Zagreb
- 2010. T-HT nagrada@msu.hr, Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
45. Zagrebački salon, Dom HDLU, Zagreb
Directors choice, Arken, Danska
Međunarodni bijenale umjetnosti minijature (konceptcija D.Perić)
Gornji Milanovac, Srbija
Tu smo 2, MSUI (konceptcija M. Lučić), Stara tiskara, Pula
Suvremena umjetnost Srednje Europe: Donja Austrija - Hrvatska - Slovenija, Zemaljski muzej Donje Austrije,

Lilienfeld, Austrija

2009. *Visiting* (konceptcija G. Bralić), galerija MMU/FAFA, Helsinki, Finska
Kriza (konceptcija M. Lučić), MMC Luka, Pula
Umjetnost i terorizam (konceptcija I. Hošić), Gradska galerija, Bihać, BiH
Suvremeno hrvatsko kiparstvo (konceptcija J. Poklečki-Stošić), Künstlerhaus, Beč, Austrija; Berlin, Njemačka; Dom umjetnosti, Bratislava, Slovačka
V. zagorski likovni salon, Galerija grada Krapine, Krapina
Aspects of collecting, Essl Museum, Klosterneuburg, Beč , Austrija
Splitski salon (konceptcija D. Prančević), MKC, Split

2008. *Croatia First Minute* (konceptcija Jasna Jakšić i Vesna Meštrić), Verket
Avesta, Švedska
4. triennale hrvatskog crteža, Gliptoteka HAZU, Zagreb
Hrvatska suvremena umjetnost, Bab-el-Kebir, Rabat, Maroko
Tu smo, MSUI (konceptcija M. Lučić), Stara tiskara, Pula
T-HT nagrada@msu.hr, Dom HDLU, Zagreb

2007. *42. zagrebački salon*, Dom HDLU, Zagreb
Kip i objekt, Galerija Slovenskejšporitelne, Bratislava, Slovačka
Festival novog filma i videa, Recentni hrvatski video 2007. (konceptcija M. Lučić), Split
5+ izložba nagrađivanih studenata ALU (konceptcija L.Topić), Gliptoteka, Zagreb
Hrvatski umjetnici, Mainzer Rathaus, Mainz, Njemačka
Trasforma (konceptcija Maja i Rueben Fowkes), Rotonda, Senigallia, Italija

2006 *4o godina galerije, Parada hitova* (konceptcija L.Topić i A. Koljanin)
Galerija SC, Zagreb
Novija sakralna umjetnost (konceptcija I.Š. Banov), Klovićevi dvori, Zagreb
9. triennale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
1. Vukovarski salon, Dvorac Eltz, Vukovar

2005. *Meet us at seven*, Hrvatski mladi umjetnici (konceptcija S.Pintarić)
Kolonie Wedding, Berlin, Njemačka
39. zagrebački salon, Dom HDLU, Zagreb
Materika, međunarodna izložba skulpture (konceptcija R. Vuković)

Castello di Gorizia, Gorizia, Italija
U prvom licu (konceptcija R.I. Janković), Umjetnička galerija Dubrovnik, Dubrovnik
Insert, retrospektiva hrvatskog videa (konceptcija T. Milovac), MSU, Velesajam, Zagreb
Dvije obale (konceptcija J. Poklečki-Stošić), Galerija suvremene umjetnosti, Termoli, Italija
Postskulptura (konceptcija Zvonko Maković), Dom HDLU, Zagreb

2004. *27. salon mladih*, Dom HDLU, Zagreb
Objekt i slika, Zbirka Filip trade, Umjetnička galerija, Dubrovnik
Nova hrvatska skulptura (konceptcija Zvonko Maković), Galerija Kazamat, Osijek
Multimeridijan 04 (konceptcija Zvonko Maković), MMC Luka, Pula

2003. *3. zagorski likovni salon*, Galerija grada Krapine, Krapina
8. triennale hrvatskog kiparstva, Gliptoteka HAZU, Zagreb
Karantena (konceptcija Slaven Tolj) Lazareti, Dubrovnik

2002. *Human / Nature* (konceptcija Maja i Rueben Fowkes), Galerija Trafo, Budimpešta, Mađarska
Vrijeme i prostor, Galerija Mesto, Skopje, Makedonija
Triennale hrvatskog crteža, MGC-Klovićevi dvori, Zagreb
Fiera dell`arte, Forli, Italija
Schönbrun/Orangerie, Beč, Austrija

2oo1. *Biennale mladih Europe i Mediterana* (konceptcija Nataša Ivančević)
Sarajevo, BiH
36. zagrebački salon, Dom HDLU, Zagreb

2ooo. *7. triennale hrvatskog kiparstva*, Gliptoteka HAZU, Zagreb

1999. *Break 21*, Međunarodni festival mladih neovisnih umjetnika, Ljubljana, Slovenija

1998. Izložba polaznika Akademije, Halein, Salzburg, Austrija

Nagrade / Awards

2011. III nagrada, T-HT nagrada@msu

2009. II nagrada na javnom i pozivnom natječaju za spomenik Fabjanu Kaliterni, Split
II nagrada V zagorskog salona, Krapina
Velika nagrada Splitskog salona

2008. Nagrada Ministarstva kulture, 4. trijenale crteža

2006. Posebno priznaje ocjenjivačkog suda na javnom i pozivnom natječaju za spomenik dr. Anti Starčeviću u Osijeku

2005. I. nagrada na javnom natječaju za spomen-obilježje poginulim braniteljima u Domovinskom ratu u Karlovcu
I. nagrada na pozivnom natječaju za javnu skulpturu posvećenu biciklu i biciklizmu u Koprivnici

2004. Velika nagrada 27. salona mladih
Godišnja nagrada HDLU-a za mladog umjetnika

2000. I. nagrada na javnom i pozivnom natječaju za Spomen-obilježje poginulim braniteljima Domovinskog rata u Šibeniku

1997. Nagrada Akademije likovnih umjetnosti
II. nagrada na javnom natječaju za Spomenik palim vitezovima Domovinskog rata na Kustošiji, Zagreb

Djela u javnim zbirkama / Works in public collections

Galerija umjetnina, Split
Muzej suvremene umjetnosti Istre, Pula
Muzej suvremene umjetnosti, Zagreb
Essl zbirka suvremene umjetnosti, Klosterneuburg / Beč, Austrija

CIKLUS JEDAN NA JEDAN / ONE ON ONE CYCLE

Koncept / Concept

Božo Majstorović

Izložba / Exhibition

Alem Korkut

Loren Živković Kuljiš

Galerija umjetnina

Ulica kralja Tomislava 15, Split / Croatia

20. prosinca 2012. - 20. siječnja 2013. / 20 December 2012 - 20 January 2013

Kustosi izložbe / Curators

Jasminka Babić

Boris Greiner

Postav izložbe / Exhibition layout

Jasminka Babić

Alem Korkut

Loren Živković Kuljiš

Tehnička realizacija izložbe / Technical Realization

Dujo Barić

Alen Krstulović

Izdavač / Published by

Galerija umjetnina

Ulica kralja Tomislava 15, 21000 Split / Croatia

tel: + 385 (0)21 350110; 350112

e-mail: galerija-umjetnina@galum.hr

<http://www.galum.hr>

Za izdavača / For the publisher

Josip Botteri

Urednica kataloga / Catalogue editor

Jasminka Babić

Tekstovi / Texts

Jasminka Babić

Boris Greiner

Prijevod / Translation

Marina Miladinov

Lektura / Proofreading

Siniša Labrović

Fotografije / Photographs

Zoran Alajbeg

Grafičko oblikovanje / Graphic design

Viktor Popović

Tisak / Printed by

Kerschoffset, Zagreb

Naklada / Edition

250

Izložba je organizirana uz potporu Ministarstva kulture Republike Hrvatske i Grada Splita. / The exhibition has been made possible with the help of the Ministry of Culture of the Republic of Croatia and the Split City.

ISBN 953-6901-63-3